

ČÍSLO 04 / DUBEN - ČERVEN 2012

OBSAH

Kalendář akcí
na červen - září 2012 2

Stalo se:
Konference Interdisciplinarita v péči
o kulturní dědictví 3

Stalo se:
Památka a stavby Dómského návrší -
projekt opět zavítal do Olomouce 5

Stalo se:
Proběhlo první ze dvou diskusních setkání
věnovaných základním pojmům 6

Stalo se:
V Národním muzeu se diskutovalo o roli
muzeí v současné společnosti 8

Představujeme partnera projektu:
Masarykova univerzita Brno 10

Děni v oboru:
Sdružení PRO PAMÁTKY 11

Děni v oboru:
Workshop projektu MONDIS
„Mizející znalosti“ 12

**Číslo vychází jako příloha časopisu
e-Monumentica č. 1/2012**

V PŘÍŠTÍM ČÍSLE NAJDETE:

Velké výstavní projekty a Europa Jagellonica
- „Památky Kutné Hory - Moderní architektura a historické prostředí (10. diskusní setkání) - Vila Tugendhat - panelová diskuse „Restaurování a obnova“

KALENDÁŘ AKCÍ

ČERVENEC 2012

9. diskusní setkání „Příprava velkých výstavních projektů“

12. 7. 2012, Kutná Hora, Galerie Středočeského kraje

4. analýza a seminář starších projektů památkové obnovy a restaurování - „Památky Kutné Hory“

13. 7. 2012, Kutná Hora

SRPEN 2012

5. analýza a seminář projektů památkové obnovy a restaurování - „Vila Tugendhat“

27. 8. 2012, Brno

10. diskusní setkání „Současná a moderní architektura v památkovém prostředí“

28. 8. 2012, Brno

LISTOPAD 2012

3. panelová diskuse „Restaurování a obnova“

15. 11. 2012, Galerie Středočeského kraje, Kutná Hora

PROSINEC 2012

11. diskusní setkání „Úloha neziskových organizací v péči o kulturní dědictví“

14. 12. 2012, Olomouc

LEDEN 2013

12. diskusní setkání „Základní pojmy v péči o kulturní dědictví 2“

termín bude upřesněn, Litomyšl

Změna termínu i místa konání je možná, sledujte stránky projektu:

<http://projekty.upce.cz/ppp-pro>

ZVEME VÁS

RESTAUROVÁNÍ

A OBNOVA

Konference Artefakt 2012 a 2. panelová diskuse projektu PPP PRO

Univerzita Pardubice – Fakulta restaurování a Arte-fakt, sdružení pro ochranu památek pořádají konferenci a 2. panelovou diskusi projektu PPP PRO. Tématem akce jsou teoretické i praktické aspekty restaurování a stavební obnovy.

První blok bude věnován projektové a předprojektové přípravě restaurátorského zásahu, druhý blok pojmem restaurování a řemeslná obnova. V panelové diskusi se k tématu vyjádří vedle restaurátorů a památkářů také zástupci projektantů a stavebních firem.

Akce proběhne ve čtvrtek **15. listopadu 2012** od 10.00 hodin v Galerii Středočeského kraje v Kutné Hoře.

Přihlášky zasílejte na e-mail:

projekt.ppp.pro@gmail.com

Bulletin PPP PRO - příloha elektronického časopisu *e-Monumentica*, věnovaného tématu *interdisciplinarity a mezioborové spolupráce v oblasti péče o kulturní dědictví a problematice budování sítí spolupráce*. Vychází v rámci projektu „PPP PRO | Platforma pro památkovou péči, restaurování a obnovu“, registrační číslo CZ.1.07.2.4.00/12.0036.

Financováno z Evropského sociálního fondu a státního rozpočtu ČR prostřednictvím Operačního programu *Vzdělávání pro konkurenceschopnost*. - Vychází třikrát ročně. - Vydává Univerzita Pardubice, Studentská 95, 532 10 Pardubice 2, IČO 00216275. - Adresa redakce: Centrum pro spolupráci v památkové péči, Univerzita Pardubice Fakulta restaurování, Jiráskova 3, 570 01 Litomyšl. Výkonná redaktorka: Petra Hečková, e-mail: petra.heckova@upce.cz - URL: <http://projekty.upce.cz/ppp-pro/e-casopis.html>

KONFERENCE INTERDISCIPLINARITA V PĚČI O KULTURNÍ DĚDICTVÍ

Reprezentativní prostory kongresového centra zámku v Litomyšli hostily ve dnech 26. – 27. dubna 2012 konferenci věnovanou tématu mezioborové spolupráce s názvem „*Interdisciplinarita v péči o kulturní dědictví*“. Akce poskytla prostor k setkání několika desítek odborníků z různých oblastí péče o kulturní dědictví a představovala tak úspěšné vyvrcholení první části projektu Platforma pro památkovou péči, restaurování a obnovu.

Program dvoudenní akce byl rozdělen do dvou tematických okruhů. Zatímco první den byl věnován příspěvkům reflektujícím ponejvíce teoretické zakotvení interdisciplinárního přístupu, referáty v průběhu druhého dne konference představily širokou škálu přístupů na úspěšných projektech a praktických příkladech mezioborové spolupráce.

Příspěvkem „*Umění, dějepis umění a péče o památky: nesamozřejmé partnerství*“ otevřel konferenci PhDr. Martin Horáček, Ph.D. (Fakulta stavební Vysokého učení technického v Brně). Nekonformně pojatý příspěvek upozornil na slabiny stávající praxe památkové péče, která se účelově a podmíněně fixuje na dějiny umění. Příspěvek dále shrnul historické proměny vztahu trojice profesí (umělce, historika umění a památkáře) a všiml si zejména momentů, kdy se jejich zájmy dostaly do rozporu. Situace, kdy se nová tvorba vymezuje vůči starší negativně, byly dokumentovány řadou architektonických a urbanistických příkladů.

Teoretickým aspektům památkové péče byly věnovány také následující dva referáty Víta Jesenského (Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště Středních Čech v Praze) a Marka Krejčího. Ing. arch. Vít Jesenský, Ph.D. se v příspěvku „*Teoretické předpoklady a realita interdisciplinarit v památkové péči se*

zaměřením na jejich řešení ve vzdělávání a v průzkumu a dokumentaci památek“ zaměřil na definování toho, které vědecké disciplíny a odborné či praktické obory se na památkové péči podílí, které jsou hlavní a jakou roli hraje v tomto celku obor památkové péče. Pokusil se nastínit také předpoklady, jaké musí obor památkové péče naplnit, aby mohl vykonávat svou integrační funkci. U obecných východisek památkové péče zůstal příspěvek Mgr. Marka Krejčího s názvem „*Nekonečný příběh památkové péče. Co všechno je a co už není kulturním dědictvím*“.

Právními a ekonomickými aspekty péče o kulturní dědictví u nás se zabývala dvojice referátů v odpoledním bloku: „*Možnosti ekonomického pohledu na kulturní dědictví: ekonomizace nebo animace?*“, který přednesl Ing. Vojtěch Kouba (Vysoká škola ekonomická v Praze) a „*Základní pojmy památkové péče v památkových zákonech aneb Je kulturní památka památkou?*“ právníka a historika umění Mgr. et Mgr. Michala Novotného. Podle Ing. Kouby je ekonomický pohled na památky a kulturní dědictví často nespřavedlivě prezentován jen jako čisté poměrování nákladů a výnosů, ekonomizace v úzkém slova smyslu. Přístup ekonomie jako vědy přitom může být pomyslným východiskem z krize podfinancování celého oboru památkové péče. Kulturní kapitál, ať už v jakékoliv formě, včetně míry

vzdělanosti a enkulturace, je totiž jednou z podmínek ekonomické výkonnosti každé společnosti.

Příspěvek Mgr. et Mgr. Novotného se věnoval způsobům, jakými je odborná terminologie, využívaná v památkové péči, přenositelná do předpisů na ochranu památek. Na příkladu změny chápání pojmu „kulturní památka“ při přijetí stávajícího památkového zákona na konci 80. let 20. století pozornost na to, že rozdílné chápání základních pojmů památkové péče mezi složkami zainteresovanými na ochraně kulturního dědictví má především praktické dopady. „Památková legislativa“, tedy obecně závazné předpisy na ochranu kulturního dědictví, by měly být nejen legitimním nástrojem památkové péče, ale také nástrojem účinným a vnitřně konzistentním. Proto je třeba, aby oborové pojmy vycházely z teoretických východisek památkové péče a zároveň naplňovaly představu, že zákon má obsahovat jasně definované pojmy.

Diskusi k problematice normotvorných úprav v oblasti péče o kulturní dědictví, konkrétně v muzejní sféře, podnítil také klíčový příspěvek Antonína Šimčíka, ředitele Slezského zemského muzea v Opavě s názvem „*Dokument o profesi konzervátora-restaurátora*“, který otevřel večerní blok přednášek. Zde zazněly referáty historiků umění Mgr. Vladislavy

Na konferenci zavítal také Mgr. Antonín Šimčík, ředitel Slezského zemského muzea v Opavě, který přítomnému publiku představil okolnosti geneze *Dokumentu o profesi konzervátora-restaurátora*.

Říhové, Ph.D. (Univerzita Pardubice - Fakulta restaurování v Litomyšli), Mgr. Petry Hečkové, Ph.D. (České centrum pro středomořskou archeologii) a Mgr. Pavla Waissera, Ph.D. (Katedra dějin umění Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci), které se dotkly společensko-filosofických aspektů péče o památky a nastínily širokou škálu možností, které poskytuje komplexní přístup a využívání poznatků humanitních věd jako je filosofie („*Sgrafitová výzdoba zámku v Litomyšli jako fenomén hmotného a nehmotného kulturního dědictví*“ Dr. Waissera), klasická studia („*Proč číst Livia? Dějiny umění, klasická studia a kulturní dědictví ve středoevropském prostoru*“ Dr. Hečkové) či historie a pomocné vědy historické v péči o kulturní dědictví („*Sbírky epigrafických a sepulchrálních památek jako prameny pro „život“ uměleckého díla*“ Dr. Říhové).

Program druhého dne konference, věnovaného praktickým příkladům, otevřel neobyčejně podnětný příspěvek Jindřicha Hodače (České vysoké učení technické, Praha) „*Praktické zkušenosti z mezioborové spolupráce při studentských projektech měřické dokumentace historických objektů*“, zaměřený na prezentaci zkušeností, které získal autorský kolektiv z Katedry mapování a kartografie FS ČVUT a Ústavu teorie a dějin architektury FA ČVUT v průběhu své dlouholeté spolupráce při dokumentaci historických objektů. Vedle velkého množství reálných výsledků dokumentační činnosti (stavební výkresy, 3D modely, fotogrammetrické výstupy apod.) shromáždil také mnoho zkušeností s procesem mezioborové spolupráce jako takové. Neméně zajímavý a inspirativní byl také následující referát Ing. Aleše Kozáka (Institut pro památky a kulturu,

o.p.s.), který představil nový internetový portál PROPAMÁTKY.cz. (více na straně 11 tohoto čísla bulletinu).

K praktickým příkladům restaurování obrátily pozornost příspěvky Moniky Hadové (Muzeum Brněnska) „*Příklady restaurování v Muzeu Brněnska*“ a Mgr. Niny Michlovské (Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci) „*Restaurování grottových objektů - interdisciplinární přístup jako nutnost*“. Jak demonstrovala Mgr. Michlovská, většina z doposud restaurovaných grottových objektů si vyžádala speciální přístup a můžeme je považovat v podstatě za precedens. Často musel být složitě nalezen postup vycházející z interdisciplinární spolupráce mezi restaurátory různého zaměření, historiky umění, technology – biology, chemiky a petrology. Zkušenosti z projektu NAKI, který se zabývá zpracováním komplexní metodiky pro výběr a řemeslné zpracování náhradního kamene

pro opravy kvádrového zdiva historických objektů představil tým Mgr. Michala Panáčka a Tomáše Rafla, ak. mal. (Národní technické muzeum, Praha).

Program druhého dne konference uzavřely dva příspěvky věnované neméně důležité problematice animace a prezentace kulturního dědictví profesora PaedDr. Radka Horáčka, Ph.D. (Pedagogická fakulta Masarykovy univerzity, Brno) „*Nedotýkejte se exponátů! Aktuální úkoly galerijní pedagogiky při zprostředkování kulturního dědictví*“ a Mgr. Kateřiny Rozinkové (Státní zámek a hrad Bečov) „*Edukativní aktivity na SZH Bečov jako způsob prezentace kulturních hodnot*“.

Cílem konference bylo nejen diskutovat aktuální otázky a problémy mezioborové spolupráce v péči o kulturní dědictví, ale také vytvořit společenskou platformu k navázání osobní spolupráce mezi odborníky z různých profesí. Společenský rozměr konference se naplnil díky čtvrtému večernímu programu, který tvořila večerní prohlídka objektu Fakulty restaurování spojená s vernisáží výstavy v Červené věži, nazvané „*Historici a restaurátoři v praxi*“ a uspořádané řešitelským kolektivem projektu „*Inovace studijního programu Historických věd Filozofické fakulty a Výtvarných umění Fakulty restaurování Univerzity Pardubice*“.

Příspěvky, jež na konferenci zazněly, budou v průběhu příštího roku publikovány ve sborníku.

(nahore:) Relikviář svatého Maura jako ústřední bod edukačních aktivit na státním zámku a hradu Bečov představil příspěvek Mgr. Kateřiny Rozinkové.

(dole:) Ing. Aleš Kozák představil nový internetový portál PROPAMÁTKY.

PAMÁTKY A STAVBY DÓMSKÉHO NÁVRŠÍ V LEDNU PROJEKT OPĚT ZAVÍTAL DO OLOMOUCE

Přes čtyřicet účastníků se v pátek 27. ledna zúčastnilo odborného setkání na Dómském návrší v Olomouci v rámci projektu PPP PRO Fakulty restaurování Univerzity Pardubice. Díky laskavé podpoře vedení Muzea Umění Olomouc a vstřícnosti pracovníků Arcidiecézního muzea se setkání uskotečnilo v prostorách této přední kulturní instituce.

Takzvané Dómské návrší představuje lokalitu unikátní jak svým vývojem historickým, tak svým současným využitím. Celodenní akce se proto rozpadala do dvou okruhů. Zatímco v dopolední části proběhlo vyhodnocení urbanistického a památkářského kontextu celého návrší a představení projektu památkové obnovy interiérů a exteriérů tzv. Přemyslovského paláce v 70. a 80. letech 20 století, odpolední část se zaměřila na nedávnou adaptaci historických objektů pro muzejní využití.

O exteriérech, referoval zejména ing. arch. Miloš Solař, kdy byla diskutována zejména adjustace fasád katedrál sv. Václava. Na metodicko-teoretické aspekty upozornil doc. Josef Štulc. Ten se ujal i prohlídky v prostorech ambitu dómu s relikty románské stavby. Osobně totiž na tomto místě v raném období své „památkářské“ kariéry prováděl odborný dozor. Účastníky semináře seznámil se zajímavými detaily syntetické akce památkové obnovy, a to jak co se týče středověké architektury, tak pozdně gotických nástěnných maleb ambitu.

Do výkladu se svými osobními zkušenostmi výraznou měrou zapojil také PhDr. Marek Perůtka, pedagog olomoucké katedry dějin umění, který v minulosti rovněž působil v praxi památkové péče. Na ochozu v patře, kde jsou pohledově přístupné nejcennější románské části (zejména původní románská okna), byly představeny nuance prolínání syntetických a analytických památkářských postupů odrážejících se i v dílčích restaurátorských zásazích. V kapli sv. Jana Křtitele se slova ujal opět Dr. Perůtka, aby nastínil jednotlivé fáze její výstavby a „příspěvky“ různých časových vrstev k její dnešní vizuální a koncepční podobě. Úskalí práce památkáře v praxi demonstroval předestřením problematiky oken kaple.

Ještě v dopoledním bloku pokračovala analytická část semináře prohlídkou Arcidiecézního Muzea vedenou doktorem Ondřejem Jakubcem, bývalým kurátorem muzea a nynějším vedoucím Semináře dějin umění Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Představen byl stručně „scarpovský“ projekt adaptace architektonické

kanceláře Hájek, Šépka, Hradečný, spočívající vkládání moderních jasně kontrastujících ireverzibilních prvků do historické stavby. V daném konceptu je neopomenutelný rovněž čitelný koncept horizontálních časových rovin. V přízemí náležejícím expozici středověkého umění byly krátce nastíněny i archeologické aspekty.

Po polední pauze pokračoval výklad Dr. Jakubce, který nastínil historické okolnosti vzniku arcidiecézního muzea a jeho ideový základ, následně stručně představil koncepci sbírkových fondů.

Po přesunu do prostoru prostoru krátkodobých výstav, kde bylo aktuálně prezentováno dílo barokního sochaře Josefa Heinze, se slova ujaly animátorka Mgr. Michaela Johnová Čapková a kurátorka Mgr. Gabriela Elbelová. Ty představily aktuální prezentaci sbírek muzea veřejnosti. Na úplný závěr Mgr. Elbelová seznámila účastníky akce s kurátorskou koncepcí sálů v patře, včetně obrazárny s vystavenými díly předních italských, vlámských a středoevropských mistrů.

Součástí celodenního semináře byla také exkurze po interiérech románského biskupského paláce.

SEDMÉ DISKUSNÍ SETKÁNÍ OTEVŘELO DŮLEŽITOU PROBLEMATIKU POJMŮ V PÉČI O KULTURNÍ DĚDICTVÍ

V pátek 24. února se v Litomyšli uskutečnilo další diskusní setkání projektu PPP PRO s názvem „Základní pojmy v péči o kulturní dědictví“. Jeho cílem bylo poskytnout prostor k pokusu definovat alespoň některé základní pojmy užívané v památkovém zákoně v širší oblasti péče o kulturní dědictví.

Výchozí premisou diskusního setkání byl obecně platný fakt, že stejně, jako se v průběhu času vyvíjí jazyk jako prostředek komunikace, podléhá vývoji také náplň pojmů a terminologie užívaná v oblasti péče o kulturní dědictví. Jednotlivé obory navíc do společné oblasti zájmu vnášejí svá vlastní východiska a metodologii. Slabinou stávajících slovníků památkové péče a restaurování je to, že bývají determinovány okruhem působnosti jejich autorů. Jedním z cílů diskuse bylo i zamyšlení nad tím, zdali hesla nemohou lépe zahrnout i kontexty, v nichž jsou užívána. Tento problém je aktuální zvláště dnes, kdy se utváří věcný záměr nového památkového zákona.

Jako první představil ve svém příspěvku Dr. Vratislav Nejedlý: „Konzervování – restaurování – obecné pojmy“. Restaurování a památková péče jako společenské substystémy mají podle Nejedlého jednu charakteristickou vlastnost, a to, že

se mění v čase. To se samozřejmě odráží také ve slovníku, který užívají, a ve významu slov, kterými popisují skutečnost. Uvedené téma bylo demonstrováno na proměnách, jimž podléhaly klíčové pojmy památkové péče – termíny jako památka, autenticita, reverzibilita či patina. „Užívání jednotlivých pojmů v oblasti památkové péče vždy odráželo převládající názory a pocity společnosti své doby. [...] V současné, rychle se měnící podobě společenských struktur v Evropě, kdy se ve všech oblastech stírají lokální specifika a rozmanitost, jsou památky a jejich restaurování a konzervování jedinečnou příležitostí, jak zachovat identitu a pestrost jednotlivých míst, regionů, celé Evropy. Restaurování a památkovou péči je tedy možné vnímat jako posilování sociálního potenciálu Evropy a uvědomování si Evropanství jako nějaké hodnoty,“ uzavřel svůj příspěvek přesahem k dalším závažným tématům Nejedlý. Zároveň poznamenal, že kromě jazykového výkladu vybraných základních pojmů užívaných v památkové péči by bylo při tvorbě „oborového slovníku“ vhodné udělat výklad také na konkrétních příkladech.

Ing. arch. Miloš Solář v diskusi k precizaci některých pojmů upozornil na to, že je potřeba definovat restaurování, tak jak mu rozumíme dnes. „Přimlouval bych

se za to, abychom se o restaurování bavili jako o jednom z obecných přístupů k obnově památek, všeobecně, ve smyslu Benátské charty, a od toho odlišovali speciální případ restaurování, což je restaurování uměleckých děl, protože restaurování uměleckých děl má svá specifika, mimo jiné klade úplně jiné nároky na osobu restaurátora.“

Doc. Josef Štulc poznamenal, že je důležité si neustále uvědomovat historičnost terminologie. Jiný byl obsah slova „restaurování“ za Dehia, jiný je dnes. Zároveň v této souvislosti upozornil na inspirativní studii Michaela Petzeta Principles of Conservation [<http://icomos.de/poc.php>]. S tím souhlasil i Nejedlý: „Z mého pohledu je strašně důležité, abychom se o konkrétních restaurátorských opravách bavili slovy, které přísluší době té opravy, které byly užívány restaurátory, historiky umění, obyvateli toho regionu v době, kdy ta oprava byla prováděna.“

Nejednoznačný názor v diskusi zazněl k dalším pojmům a podmínkám, které hrají roli při jejich výkladu. Miloš Solář připomněl, že v diskusi o významu slova restaurování by bylo dobré, aby byla mezioborová, s vědomím rozdílů mezi restaurováním galerijním a restaurováním, jak mu rozumí památková péče. Naproti tomu Ivana Kopecká se domnívala, že skutečnost, že se na předměty vztahuje jiný právní předpis o jejich ochraně, by neměla způsobit to, že bude přístup k nim v zásadě odlišný.

Docent Josef Štulc rozvinul další závažná témata v příspěvku „Terminologická tradice jako jeden ze základů identity evropské památkové péče“, kdy rozšířil problematiku základních pojmů na evropský kontext. Upozornil na to, že používané termíny a výrazy jsou podmíněné nejen historicky, ale také regionálně a te-

Účastníci sedmého diskusního setkání, které proběhlo 24. února 2012 v Hotelu Aplaus v Litomyšli.

ritoriálně. Terminologie a užívaný jazyk se dokonce mohou postupně stát i nástrojem ovládnutí jedné kulturní tradice druhou. Příklad z generálního shromáždění ICOMOSu v Paříži v prosinci 2011 ozřejmil, jak velmi výrazný vliv na památkovou péči má současný trend globalizace. Z pařížské diskuse podle Štulce vyplynulo, že v kulturní oblasti ohrožuje postupující globalizace dva významné kulturní fenomény, a to identitu slabších kultur a diverzitu světové kultury. Vše nejdříve ekonomicky, potom jazykově a posléze obsahově nivelizuje.

Světový trend by podle Štulce mohl jít tím směrem, že jestliže hmotné památky jsou pouhými „nádobami nehmotných hodnot“, je celá na materialitu orientovaná památková péče už jen zastaralý model, a možná v budoucnu najdeme daleko lepší, praktičtější, lacinější nosiče hodnot, než abychom pracně uchovávali in situ památky. Jednou z iniciativ je vymýcení některých pojmů z terminologie a jejich nahrazení jinými výrazy, například „Heritage Item“ namísto památka či „historical urban landscape“ namísto „historické město“. V tom se odrážejí také jiné hodnoty a jiné nazírání na to, co je třeba chránit. My bychom se termínů, jejichž užívání je u nás plně funkční, neměli vzdávat z touhy po světovosti, stejně jako se nesmíme vzdát evropské tradice, že autenticitu velmi výrazně vážeme – při uznání všech dalších zdrojů věrohodnosti nebo menší věrohodnosti – na materialitu, na uchování hmotné substance.

PhDr. Zdeněk Vácha upozornil na úskalí překladů určitých materiálů, jako jsou mezinárodní dokumenty, charty, konvence apod., které se navíc stávají součástí našeho právního řádu. Jsou-li špatně přeložené nebo přeložené s nepochopením zvyklostí v jiné jazykové oblasti, mohou nastat v našem prostředí problémy s jejich aplikací. Situace je o to vážnější zvláště proto, že památková péče dodnes nemá u nás kodifikovaný oborový slovník. Na toto téma pak navázal ve svém diskusním příspěvku „*Základní pojmy v péči o kulturní dědictví: stručný historický exkurs*“, kde nastínil vývoj různých přístupů v památkové péči, jež se odrážely také v chápání a obsahu jednotlivých pojmů.

Doc. Jiří Novotný se ve svém teoreticky laděném příspěvku věnoval filosoficko-estetickému pojetí restaurování jako práce respektující technickou a výtvarnou strukturu originálu. Ostatně oba pojmy se vyskytují také ve znění zákona o státní

památkové péči. Zájem by neměl být fixován na fyzický artefakt, ale na soubor vzájemných vztahů v uměleckém díle, které je třeba respektovat. Výtvarná struktura souvisí spíše s myšlenkovým obsahem a duchovní stránkou díla. Vztah mezi technickou a výtvarnou strukturou díla by neměl být bez souvislosti s nazíráním díla samotného a v něm obsažených souvislostí. Při snaze o autentickou interpretaci díla může být pro restaurátora velmi cennou pomůckou orientace na zákonité uspořádání díla, která umožní empaticky vniknout do struktury díla i v jeho fragmentární podobě. „*Když budeme vycházet z vnitřních zákonitostí díla, ať jsou dané tak nebo onak, máme daleko větší šanci dílo v jeho autentické podobě neporušit a uchovat ho jako takové.*“

Z jiného soudku byl příspěvek „*Proces technické normalizace a normy terminologie*“ Ing. Ivany Kopecké, který otevřel odpolední část programu diskusního setkání. Ministerstvo kultury se přihlásilo k procesu technické normalizace před několika lety. Jedná se o evropské normy CEN, které se týkají především technických aspektů konzervování a restaurování (zpevňování historického materiálu, hydrofobizace materiálu). V České republice má tvorbu nových norem na starost Ústav pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.

Vznik norem samozřejmě souvisí s evropským volným trhem a s tím, že prodávané a distribuované prostředky v celé Evropě by měly podléhat nějakému jednotnému zkušebnictví. Také je nutné nalézt jednotný jazyk a jednotný slovník, který například usnadní zahraniční zápůjčky muzeí a galerií. Nedávno vydaná norma je ve třech jazykových mutacích (anglicky, německy, francouzsky) a v současné době se připravuje český překlad. Ing. Kopecká poukázala, že na rozdíl od požadavků, které dříve zazněly, je aktivita specifická v tom, že musí přesně a explicitně stanovit výklady konkrétních pojmů. Také možnosti zapracovat národní zvyklosti jsou omezené a dají se řešit pouze formou „národních poznámek“.

Luboš Machačko (Fakulta restaurování) se ve svém příspěvku zaměřil na to, jakým způsobem se řeší teoretická příprava absolventů Fakulty restaurování, včetně práce se základním pojmoslovím oboru péče o kulturní dědictví. Škola restaurování v Litomyšli, ať už současná fakulta nebo její předchůdci, kladla vždy velký důraz na teoretickou přípravu absolventa pro praxi.

Příspěvek Ing. arch. Miloše Solaře se zaměřil na výklad pojmu a principu rekonstrukce v památkové péči. Tak, jako lze za obecný princip považovat restaurování, lze podle Solaře v obecné rovině užít také termín rekonstrukce, který má dva významy. Tím primárním je znovupostavení, znovusestrojení, znovusestavení ve smyslu návratu k nedochovanému historickému stavu, v tom druhém se slovo rekonstrukce používá ve smyslu slova přestavba. Princip „re-konstrukce“, znovuoobnovení, má v památkové péči smysl zejména ve smyslu fyzického návratu. Jedná se sice o legitimní prostředek, nelze však tvrdit, že návrat k původnímu stavu je smyslem jakéhokoli památkářského zároku. Legitimním prostředkem se může stát pouze za určitých, předem daných podmínek. Návrat k historickému stavu nesmí být vykoupen tím, že se něco zničí, měl by být řádně zdůvodněn (například mimořádnou podporou veřejnosti), měl by být podložen dostatečným poznáním (historické plány, fotodokumentace stavu před zničením), měl by být proveden věrohodně a konečně mezi zničením památky a její rekonstrukcí by měl být minimální časový odstup.

Dále se Miloš Solař vrátil také k principu a pojmu restaurování a jeho vztahu k pojmu konzervace. Je třeba rozlišovat konzervování a restaurování, protože konzervování nemění podobu památky, kdežto restaurování interpretuje, což obvykle bývá spojeno se změnou dochované podoby. Myšlenku doplnil Zdeněk Vácha, podle něhož u vztahu pojmů restaurování – konzervace není zásadní to, že konzervování nemění vzhled. Vždy tomu tak být nemusí (konzervace archeologického artefaktu ze železa). „*Já si myslím, že u restaurování je ambice jiná, to znamená dopovědět dílo buďto výtvarně nebo obsahově. A u toho konzervování tato ambice není.*“

Závěrem mimořádně plodného a myšlenkově bohatého diskusního setkání se všichni jeho účastníci shodli, že má smysl vytvářet výkladový sborník pro základní pojmy užívané v oblasti památkové péče. Vzhledem k její důležitosti se problematika „základních pojmů“ stane předmětem také dalšího diskusního setkání projektu a následně budou závěry řešení problematiky představeny na panelové konferenci v jarních měsících roku 2013.

V NÁRODNÍM MUZEU SE DISKUTOVALO O ROLI MUZEÍ V SOUČASNÉ SPOLEČNOSTI

V pátek 16. března 2012 proběhlo v přednáškovém sále Nové budovy Národního muzea v Praze osmé diskusní setkání, věnované tentokrát muzeím a galeriím jako významným institucím v oblasti péče o kulturní dědictví.

V posledních letech se rozšiřuje a posouvá tradiční role muzea jako sbírkotvorné instituce k roli zábavně-vzdělávací, společenské a mediální. V konkurenci zábavního průmyslu a internetu musí muzeum vedle forem didaktické prezentace posilovat také formy zprostředkování, které lze označit za zážitkové. Vedle toho však muzeum musí stále dostát také svým tradičním závazkům vyplývajícím mimo jiné i ze zákonných předpisů.

Cílem diskusního setkání bylo zamýšlení se nad otázkami, které v dnešní době stojí před muzeem jako kulturní paměťovou institucí, a nad novými společenskými výzvami, jimž je podrobováno. Více než čtyři desítky přítomných účastníků svědčily o velké závažnosti diskutovaných témat.

První diskusní blok zahájil svým příspěvkem „*Teoretická východiska muzejní prezentace*“ PhDr. Jan Dolák z Ústavu muzeologie Filozofické fakulty brněnské Masarykovy univerzity. Poukázal v něm na některé slabé stránky dnešních trendů v muzejní komunikaci a prezentaci a věnoval se různým formám komunikace působící v muzeích. Zároveň poukázal na rizika zbytnění moderní techniky a interaktivity, které by v muzejní prezentaci nemělo být samoučelné a stát se samotným prostředkem.

Mgr. Aleš Česal (Národní muzeum) se ve svém diskusním příspěvku zamyslel nad rolí Národního muzea v současné společnosti. Tato největší muzejní in-

stituce se v průběhu věků měnila a vyvíjela a původní vize Národního muzea jako vědeckého obrazu vlasti a střediska rozvoje české vědy a kultury, jak jej nastínil už František Palacký, se do značné míry proměnila. Ve všech aspektech se muzeum neobejde bez dlouhodobé spolupráce s dalšími institucemi, především s Univerzitou Karlovou (zde poukázal na zásadní problém v absenci katedry nebo vysokoškolského ústavu muzeologie přímo v Praze).

Příspěvek Mgr. Tomáše Drobného (Moravské zemské muzeum) s názvem „*Muzea a celoživotní vzdělávání – dvě poznámky k využití aktuálního potenciálu paměťových institucí*“ obrátil pozornost na poněkud opomíjenou roli muzeí jako vzdělávacích institucí. Velkou příležitost a dosud málo využívaný potenciál mají muzea kromě výzkumu v prezentaci a popularizaci vědy, zvláště v dnešním období vzdělanostní společnosti, kdy polovina absolventů pokračuje ve vysokoškolském studiu a kladou se stále vyšší nároky na celoživotní učení. Vedle toho existuje řada příležitostí související s volným časem ve sféře neformálního učení. V této roli muzea se však střetávají dva rozdílné přístupy – mezi potřebou předměty chránit a didaktickým zřetelem, přirozenou touhou na něco sáhnout a vyzkoušet si.

Na témata nastíněná v diskusním příspěvku Tomáše Drobného navázala Mgr. Michaela Johnová Čapková (Muzeum umění Olomouc) v diskusním příspěvku „*Jaké muzeum, takový návštěvník*“. Poukázala na skutečnost, že individuální návštěvnosti muzeí sice klesá, ale naproti tomu stoupá návštěvnost organizovaná. Návštěvník vyhledává akce, při nichž je určitým způsobem veden a aktivován. Také Johnová Čapková se ve svém příspěvku dotkla fenoménu poslední doby: ambice nákupních center, která se chtějí stát kulturně-obchodními centry a rozšiřují svou nabídku i o možnosti trávení volného času - soutěže, výstavy, divadelní představení. „*Domnívám se, že není důvod k obavám. Musíme se ale snažit s publikem pracovat*“. Proti dobře zpracovaným marketingovým strategiím a využívání kulturních aktivit k podpoře prodeje a získávání zákazníků jsou muzea ve výhodě, protože nejsou motivována ekonomicky. Proto také mohou mít daleko širší dopad v kultuře. Je nutné vychovávat publikum, které bude vnímat muzeum jako příjemné a inspirativní prostředí. Velkou úlohu má muzejní edukace, která se začíná rozvíjet i v ČR, včetně konání pravidelných setkání. Také začlenění lektorských aktivit do rozpočtu a plánu výstav by mělo být samozřejmostí.

Ing. Jan Josef (Národní památkový ústav, ú.o.p. Středních Čech) přednesl příspěvek na téma „*Péče o sbírkové předměty v oblasti památkové péče*“

Jak poukázala PhDr. Dagmar Jelínková (Národní galerie v Praze), významnou roli sehrál projekt Brána muzea otevřená. Všechny instituce, které jím prošly, na jedinou začaly pracovat s veřejností mimořádným způsobem. Problém aktivit je podle Jelínkové v tom, že jsou izolované a jednorázové, muzea, protože jsou postaveni jako konkurenti v boji o finanční prostředky, nemají zájem sdílet postupy a zveřejňovat je.

Multimediální a informační systémy, přispívající ke komfortu návštěvníků v muzeích i památkových objektech, a jejich vývoj v posledních v posledních dvaceti letech představil v posledním diskusním příspěvku dopoledního programu Možnosti řešení muzejních expozic Jan Zeman (DARUMA, s.r.o.).

Odpolední blok zahájil Ing. Jan Josef (NPÚ ú.o.p. Středních Čech) s příspěvkem „*Péče o sbírkové předměty v oblasti památkové péče*“. Zabýval se specifiky jednotlivých institucí spravujících sbírkové předměty (muzea vs. památkové objekty) a dichotomie vyplývající z dvojí právní úpravy (zákon o ochraně sbírek muzejní povahy a zákon o státní památkové péči). Především pro údržbu a zabezpečení předmětů z toho vyplývají praktické dopady.

Profesor dějin umění PhDr. Pavel Štěpánek, Ph.D. (Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci) ve svém příspěvku o zestátněných odborných sbírkách a jejich osudech za komunismu vylíčil pohnuté osudy unikátní Lobkovické sbírky, dnes jedné z nejvýznamnějších soukromých sbírek umění, která byla rodu Lobkowiczů vrácena v restitucích po roce 1989. Pro celospolečenský rozměr muzeologie je více než charakteristické, že i hlavní události kolem sbírky nikdy nebyly ani tak uměleckohistorické, jako spíše politické.

Dlouhodobé zkušenosti z působení v zahraničí promítla do svého příspěvku „*Muzea ve 3. tisíciletí - konec tradičního modelu?*“ PhDr. Veronika Wolf (Lobkowicz Collections o.p.s.). Poukázala na nové tendence a výzvy, kterým v posledním desetiletí začínají čím dál častěji čelit zahraniční muzea. Sílicí tlak na jejich proměnu v jeden ze segmentů masové kultury se nám podle Veroniky Wolf může zdát na hony vzdálen, přesto je záhodno poučit se z úskalí, která na nás čekají. Zatímco česká muzea spíše bojují s odlivem návštěvníků, muzejní instituce v zahraničí se potýkají s enormní návštěvností, kterou často zvýší i byť jen momentální

událost. Uzavřený kruh, kdy muzea používají vysoké návštěvnosti k nalákání sponzorů, a kvůli tomu se často upravuje i program krátkodobých výstavy, hrozí riziko, že muzeum přestane být tradiční institucí a začne se přetvářet v podnik, který předvádí zábavu pro co nejširší publikum. Muzeum se tak prezentuje spíše jako dobře fungující firma, která si je vědoma důležitosti své značky a marketingově ji využívá. „*Popsané problematiky se mohou jevit z jiného světa, ale i u nás začíná být vidět prorůstání soukromého sektoru do veřejného,*“ uzavřela svůj příspěvek Veronika Wolf.

Závěrečná přednáška doc. Ing. arch. Radomíry Sedlákové (Národní galerie v Praze, Stavební fakulta ČVUT) přesunula pozornost účastníků z tématu setkání na samotný objekt Nové budovy Národního muzea, v němž se osmé diskusní setkání odehrálo. Objekt „nové“ výstavní budovy Národního muzea v Praze, bývalého Federálního shromáždění, je převratnou

především po své technické a konstrukční stránce. Jeho tvůrce, architekt Karel Prager, vytvořil konstrukci, která ve své době neměla obdoby a plnila všechny světové konstruktérské časopisy. Jak Radomíra Sedláková demonstrovala, spojování budovy „federálu“ se socialistickým realismem je nesprávné, Prager namísto toho dokázal, že chceme-li být monumentální, musíme být klasicistní.

Prohlídka unikátního objektu, v němž Prager realizoval svůj koncept „domu nad domem“ se stala pomyslnou třetinkou na dortu vydařeného diskusního setkání.

(nahore:) prof. PhDr. Pavel Štěpánek, Ph.D. a PhDr. Veronika Wolf přesunuli ve svých příspěvcích pozornost na muzea umění.

(dole:) na závěr diskusního setkání proběhla prohlídka unikátního objektu bývalého Federálního shromáždění, dnes Nové budovy Národního muzea v Praze

PŘEDSTAVUJEME PARTNERA PROJEKTU

Brněnská Masarykova univerzita je jednou z nejvýznamnějších vzdělávacích a vědeckých institucí v České republice a uznávanou středoevropskou univerzitou s demokratickými tradicemi, prosazovanými již od jejího založení v roce 1919. Vysokoškolské vzdělání poskytuje v širokém spektru tradičních i moderních univerzitních disciplín a je jednou z nejrychleji rostoucích vzdělávacích institucí v Evropě. V současnosti sestává z devíti fakult s více než 200 katedrami, ústavy a klinikami. Na projektu Platforma pro památkovou péči, restaurování a obnovu participuje jako partner s finančním příspěvkem.

Na projektových aktivitách se podílí Ústav chemie Přírodovědecké fakulty a jeho akademičtí pracovníci. Ústav chemie vznikl v souvislosti s organizační přestavbou Přírodovědecké fakulty v roce 2008, sdružením původních kateder analytické chemie, anorganické chemie, fyzikální chemie a organické chemie.

Hlavní směry výzkumu pokrývají všechny základní oblasti chemie: syntéza, charakterizace a zkoumání vlastností organických a anorganických sloučenin; látek s potenciálním medicínským využitím, ale i substancí vhodných pro přípravu nových materiálů. Důraz je kladen na studium vztahů mezi strukturou a reaktivitou látek. Kvantově chemické výpočetní metody jsou využívány zejména pro studium vlastností kovových materiálů a slitin.

Ústav provádí špičkový výzkum v oblasti fotochemie a supramolekulární chemie a vyvíjí analytické metody s využitím hmotnostní spektrometrie (ICP-MS, MALDI-MS, MS-TOF) pro analýzu vzorků z oblasti živé i neživé přírody. Vlastnosti komplexů kovů s makrocyclickými ligandy i koordinačních polymerů a jejich termodynamika i kinetika jsou studovány pomocí spektrofotometrie a fluorimetrie. Všestranně je využívána rentgenová difrakce monokrystalů, nukleární magnetická resonance a další fyzikálně chemické metody analýzy, separace a charakterizace látek. V orientovaném výzkumu se ústav chemie a jeho oddělení anorganické chemie zaměřuje také na využití chemie a jiných přírodovědných oborů v oblasti péče o předměty kulturního dědictví.

Nové prostory Ústavu chemie PřF MU v univerzitním kampusu v Bohunicích hostily také 4. diskusní setkání projektu PPP PRO.

Ústav chemie garantuje v bakalářském a magisterském studijním programu výuku oboru Chemie konzervování-restaurování. Jeho cílem je vyškolit odborníky v oblasti dosud opomíjených

MASARYKOVA UNIVERZITA BRNO

technik restaurování, jako je restaurování textilních artefaktů nebo artefaktů vyrobených z kůže. Založení oboru bylo motivováno především potřebou komplexní péče o drobné památky

a sbírkové fondy v institucích, které o předměty kulturního dědictví pečují. Absolventi oboru tak v průběhu studia získají nejen potřebné znalosti z metodik konzervování-restaurování, ale také z muzeologie a dalších humanitních disciplín (historie řemesel a umění).

Partner se podílí na odborné koordinaci všech projektových aktivit. Pedagogové ústavu chemie, respektive i dalších ústavů, které se ve své činnosti dotýkají oblasti péče o kulturní dědictví, a studenti studijního oboru Chemie konzervování-restaurování se na řešení projektu podílí především poskytnutím pohledu na oblast péče o kulturní památky ze směru technických a přírodních věd.

Na půdě Ústavu chemie PřF MU již v loňském roce proběhlo diskusní setkání věnované úloze vzdělávání v oblasti péče o kulturní dědictví. V roce 2013 naváže panelová diskuse věnovaná fundraisingu a financování výzkumu v oblasti péče o kulturní dědictví. Více informací o činnosti Ústavu chemie naleznete na internetových stránkách <http://ustavchemie.sci.muni.cz/>.

DĚNÍ V OBORU

V roce 2011 oficiálně zahájil činnost nový internetový portál www.propamatky.info určený vlastníkům a správcům památek, odborné veřejnosti, představitelům samospráv, neziskovým organizacím i všem dalším zájemcům o obnovu, využívání a financování památek i historicky hodnotných staveb. Portál provozuje Institut pro památky a kulturu, o.p.s., nezisková organizace založená v roce 2007 za účelem poskytování poradenství v oblasti financování projektů v oblasti památek a kultury.

Myšlenka portálu PROPAMÁTKY

Myšlenka založit portál, který přináší každý den přehled databázi aktuálně vyhlášených dotací a veřejných sbírek, katalog organizací, firem a neziskových organizací zabývajících se obnovou památek a denně aktualizované zpravodajství, se zrodila před několika lety v reakci na absenci platformy poskytující výše zmíněné druhy informací přehledně a na jednom místě.

Touhu přejít od myšlenky k realizaci posilovala skutečnost, že Institut pro památky a kulturu je v neustálém kontaktu s řadou odborníků v oblasti památkové péče a účastní se oborových konferencí (a sám také oborové konference pořádá). Při těchto setkáních si představitelé Institutu se stále větší naléhavostí uvědomovali, kolik cenných informací o památkách a jejich obnově je ve veřejném prostoru k dispozici a jak užitečné by bylo mít je snadno dohledatelné zdarma pro všechny zájemce. Bylo tedy nasnadě začít budovat internetový portál, který současně nabízí možnosti informace sdílet a dále předávat, upozorňovat na nové formy financování, příklady dobré praxe i reference firem.

Samotnou realizaci projektu pak umožnila především dotace z Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost, díky které začal Institut pro památky a kulturu fungovat jako sociální podnik, vytvořil několik pracovních míst na částečný úvazek pro osoby se zdravotním postižením a získal možnost celý rozsáhlý internetový projekt financovat.

Členění a funkce portálu

Internetový portál PROPAMÁTKY je členěn do tří hlavních oblastí – Katalog služeb, Financování a Zpravodajství.

Katalog služeb slouží především majitelům a správcům památek, kteří plánují nebo realizují projekty památkové obnovy. V katalogu se prezentují organizace a firmy, které mají zkušenosti s obnovou památek. Pro zápis do katalogu musí organizace disponovat relevantními oborovými referencemi, které Institut pro památky a kulturu prověřuje. V osmi kategoriích katalogu tak mohou majitelé a správci památek najít prověřené dodavatele, od soudních znalců přes architekty a projektanty po řemeslníky a restaurátory. Vedle odborných firem se v katalogu prezentují také neziskové organi-

zace. S ostatními uživateli sdílí své zkušenosti s obnovou památek a mají možnost doporučit své osvědčené dodavatele. Cílem portálu PROPAMÁTKY je sdružit v katalogu všechny neziskové organizace,

NOVÝ INTERNETOVÝ PORTÁL

PROPAMÁTKY
internetový portál

které se starají o památky v České republice. Záznamy v katalogu lze při vyhledávání filtrovat podle různých kritérií, která jsou specifická u každé kategorie – u architektů je takovým kritériem například členství v České komoře architektů. Počet záznamů v katalogu stále roste, cílem je vybudovat unikátní databázi spolehlivých subjektů, která pomůže každému majiteli či správci památky.

Sekce Financování sestává z denně aktualizovaného přehledu vyhlášených dotací, z nichž lze financovat obnovu památek. Uživatelé a uživatelky tu najdou dotace vyhlášené státními orgány, orgány regionální samosprávy, nadacemi i komerčními subjekty. Takto komplexní přehled je na českém internetu unikátem, stejně jako databáze aktuálně vyhlášených veřejných

sbírek, která tvoří druhou část výše jmenované oblasti.

Třetí sekce portálu, věnovaná zpravodajství, přináší denně aktualizované informace pro všechny zájemce o památkovou péči a související obory. Čtenáři a čtenářky tu najdou zprávy o obnovených památkách, články o možnostech financování obnovy památek, rozhovory, zajímavé projekty obnovy památek, informace o oborové literatuře i pozvánky na konference a semináře.

Redakce portálu PROPAMÁTKY každý týden rozesílá e-mailový zpravodaj s výběrem nejaktuálnějších informací ze všech oblastí portálu. K odběru zpravodaje je možné se přihlásit přímo na portálu.

Institut pro památky a kulturu jako zřizovatel portálu hodlá do budoucna nadále prohlubovat a precizovat poskytování služby, navazovat užší kontakty s Národním památkovým ústavem, Ministerstvem kultury i jednotlivými kraji a městy, stejně jako s univerzitami, dalšími odbornými organizacemi a všemi zájemci o kulturní dědictví a jeho zachování. Portál PROPAMÁTKY chce být spolehlivým partnerem v péči o památky, což dokládá také etický kodex, kterým se provoz portálu řídí.

Ing. Aleš Kozák

ředitel Institutu pro památky a kulturu, o.p.s., vedoucí projektu internetového portálu PROPAMÁTKY

PROPAMÁTKY
KATALOG SLUŽEB FINANCOVÁNÍ ZPRAVODAJSTVÍ

“Denně aktualizovaný internetový portál
Váš spolehlivý partner v péči o památky”

AKTUÁLNÍ ZPRÁVY

- 6.10. Regenerace historického ...
- 6.10. Do oprav a údržby památek ...
- 5.10. Na zámku ve Svojsíně ...
- 5.10. Na finanční podporu z Fondu ...
- 4.10. Seminář na téma opravy ...
- 4.10. Oprava dominikánského ...
- 3.10. Budova strojný bývalého ...
- 3.10. V Kyslece bude za 400 milionů ...

E-MAILOVÝ ZPRAVODAJ

@

ODESLAT

INFORMUJTE NÁS

- O KVALITNÍCH FIRMÁCH
- O ZAJÍMAVÉ UDÁLOSTI
- O DOTACI ČI SBÍRCE

RESTAURÁTOŘI S POVOLENÍM
NEZISKOVÝ SEKTOR

DOTACE
VEŘEJNÉ SBÍRKY

5.10.2011 | TYPY A INSPIRACE
Na zámku ve Svojsíně zachraňovali historické ...

4.10.2011 | TYPY A INSPIRACE
Seminář na téma opravy fasád historických ...

esf
Operační program
Lidské zdroje
a zaměstnanost
www.esfcr.cz

Podporujeme
váši budoucnost
www.esfcr.cz

(c) 2011 Institut pro památky a kulturu, o.p.s.

DĚNÍ V OBORU

WORKSHOP

„MIZEJÍCÍ ZNALOSTI 2012“

20. 11. 2012

Jak zadokumentovat poškození své památky? Jakou zvolit vhodnou intervenci pro toto poškození? Jak podobný problém řešili ostatní předemnou?

Hlavním cílem druhého ročníku workshopu projektu MONDIS, jehož řešiteli jsou Ústav teoretické a aplikované mechaniky AV ČR, v.v.i. a Fakulta elektrotechnická Českého vysokého učení technického v Praze, je hledání odpovědi na tyto otázky, a také zamyšlení nad příčinami rozptýlenosti informací v této oblasti a hledání cest k jejímu překonání, tak aby se mohli všichni aktéři procesu památkové obnovy – od správců a vlastníků památek, pracovníků státní správy, přes památkáře až po projektanty a realizátory – opírat ve své činnosti o znalosti představující současný stav poznání v oboru.

Součástí workshopu bude zvaná přednáška Ing. arch. P. Ižvolta, PhD. „Příprava projektu údržby památek na Slovensku podľa vzoru MonumentenWacht“ a prezentace systému MONDIS.

Workshop se bude konat 20.11.2012 od 9h v zasedací místnosti č. 80 fakulty elektrotechnické ČVUT, Technická 2, Praha 6.

Bližší informace o akci lze najít na stránce: <http://www.mondis.cz/web/portal/workshop-2012>

Přihlášky posílejte na e-mail: valach@itam.cas.cz

Fotografie na této straně:

(nahore): na závěr osmého diskusního setkání přiblížila docentka Radomíra Sedláková osobnost architekta Karla Prágera a jeho nejznámější realizaci - budovu bývalého Federálního shromáždění

(uprostřed, dole): lednový seminář věnovaný významnému památkovému komplexu Dómského návrší v Olomouci probíhal v prostorách Arcidiecézního muzea Olomouc.

OBRAZEM

